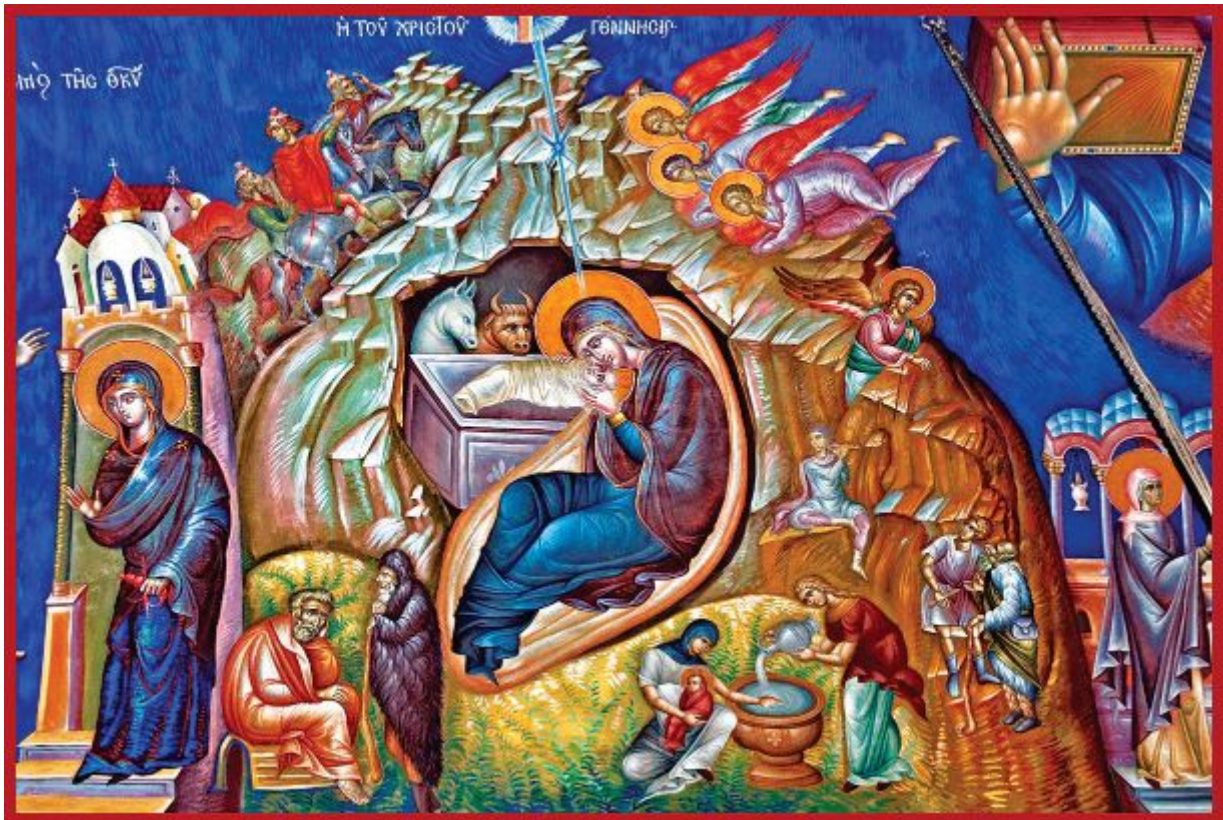

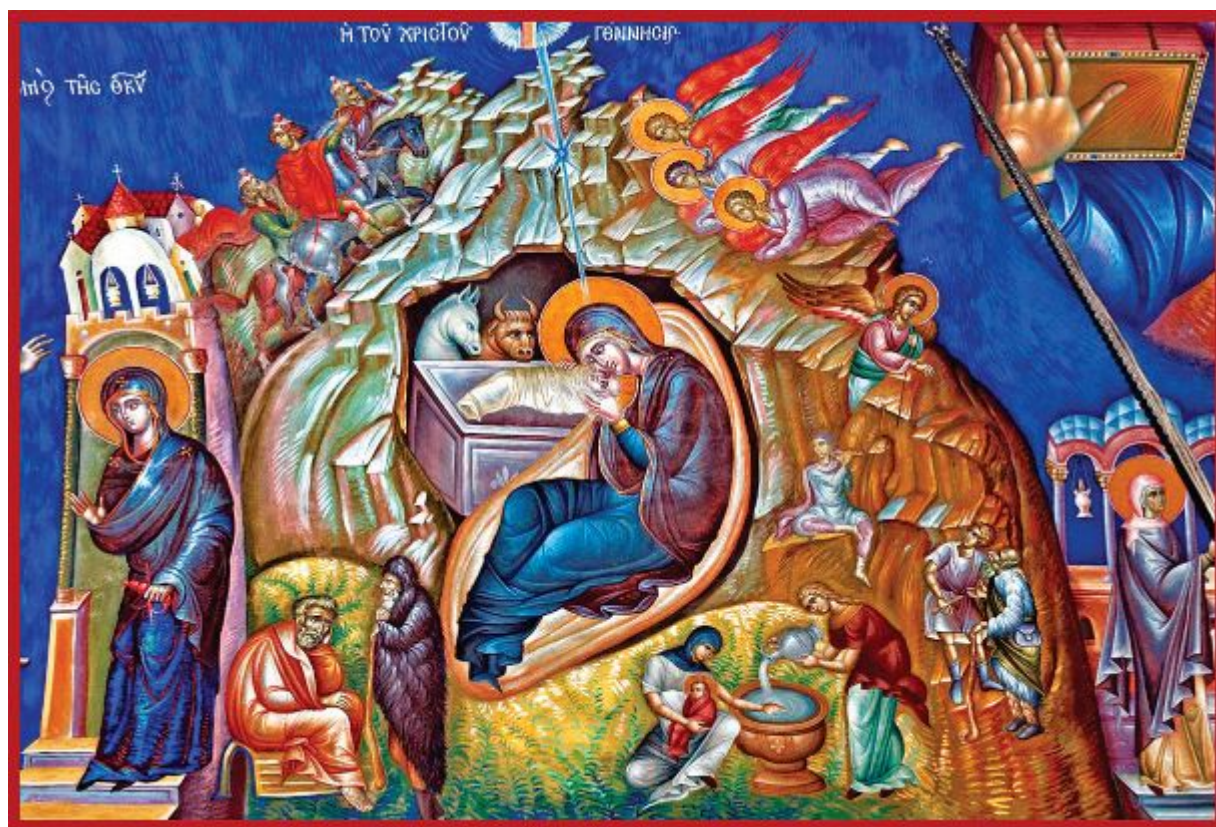
Η προσπάθεια να κάνουμε φάτνη την καρδιά μας, στην πορεία μας προς τη Γέννηση του Σωτήρος Χριστού μας (πρωτοπρεσβύτερος π. Αντώνιος Χρήστου)

/ [Πεμπτουσία](#)

Αγαπητοί μου Αναγνώστες, η στιγμή που βγαίνει το σημερινό μας άρθρο, συμπίπτει με την ημέρα της 15ης Νοεμβρίου, που ως γνωστόν είναι και το σημείο ενάρξεως της νηστείας, για την προετοιμασία μας για την Εορτή των Χριστουγέννων. Όταν η Εκκλησία μας προβλέπει νηστεία, το κάνει σε περιόδους με έντονη πνευματική εργασία και ψυχοσωματική προετοιμασία για τον εορτασμό μεγάλων, κοσμοσωτήριων γεγονότων και εορτών, όπως και η εορτή της Σαρκώσεως Του Θεού Λόγου και της Γέννησης Του Θεανθρώπου, «στη Μητρόπολη των Εορτών», όπως αναφέρει χαρακτηριστικά ο μεγάλος Πατέρας της Εκκλησίας μας, που εορτάσαμε στις 13 Νοεμβρίου, ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως.

Από τις 15 Νοεμβρίου έως τις 17 Δεκεμβρίου (κατ' άλλη παράδοση έως τις 12 Δεκεμβρίου) νηστεύουμε το κρέας, τα γαλακτοκομικά προϊόντα, τα αυγά κ.α. Όμως σε αντίθεση με την αυστηρή νηστεία της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, εδώ καταλύουμε το ψάρι (εκτός βεβαίως Τετάρτης και Παρασκευής, που νηστεύουμε αυστηρά ως συνήθως). Μετά τις 17 (ή 12 για άλλους) Δεκεμβρίου, νηστεύουμε και το ψάρι, πράγμα που δηλώνει ότι αυτή η περίοδος διαμορφώθηκε μεταγενέστερα, κατά μίμηση του Πάσχα και αρχικώς είχε 1 εβδομάδα μόνο νηστεία για την τότε εορτή των Επιφανείων, που ήταν η Εορτή της Γεννήσεως και των Θεοφανείων Του Χριστού μας μαζί! Αργότερα αυτό έσπασε σε δύο εορτές και επεκτάθηκε η νηστεία στα σημερινά δεδομένα, καθώς κατά τα Χριστούγεννα έως και την 4η Ιανουαρίου έχει κατάλυση εις πάντας, ενώ παραμονή των Θεοφανείων λόγω της ομαδικής βαπτίσεως των Κατηχουμένων, νήστευε όλη η Εκκλησία, και το διατηρεί μέχρι και σήμερα!

Εμείς οι Χριστιανοί δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η νηστεία υπάρχει κατά υπόδειξη του ίδιου Του Κυρίου μας και έχει πραγματικό νόημα, όταν συνδυάζεται με προσευχή και ελεημοσύνη. Για το λόγο αυτό, η Εκκλησία μας, με την έναρξη της νηστείας, προσκαλεί σε εντονότερη λειτουργική ζωή και αγαθοεργία, όλη αυτή την περίοδο αλλά και όχι μόνο, σε όλη μας τη ζωή!

Πολλές Ενορίες έχουν δημιουργήσει μία πολύ όμορφη εκκλησιαστική παράδοση, που προβλέπει για την περίοδο αυτή την καθημερινή τέλεση της Θείας

λειτουργίας, την τέλεση δηλαδή όπως λέμε στην Εκκλησιαστική Γλώσσα, του Ιερού Σαρανταλείτουργου, ιδιαίτερα όταν διακονούν σε μία Ενορία πάνω από ένας Ιερέας. Τόσο οι μεγάλες Εορτές (π.χ. των Εισοδίων της Θεοτόκου) και οι μνήμες Αγίων (π.χ. Ευαγγελιστού Ματθαίου), οι περισσότεροι Προφήτες, οι Προπάτορες, ο Άγιος Σάββας, η Αγία Βαρβάρα, ο Άγιος Νικόλαος, ο Άγιος Σπυρίδων, ο Άγιος Διονύσιος, ο Άγιος Ιγνάτιος ο Θεοφόρος κ.α.) όσο και οι άλλες ημέρες που ψάλλουμε τις καταβασίες «Χριστός γεννάται δοξάσατε...» φανερώνουν και προετοιμάζουν τους φιλακόλουθους πιστούς για τα Χριστούγεννα, σε συνδυασμό με τους υπόλοιπους προεόρτιους ύμνους και τη γενικότερη πνευματική ατμόσφαιρα.

Πολλοί Χριστιανοί προσέρχονται αυτές τις ημέρες και στο πετραχήλι του πνευματικού τους, προσπαθώντας να καθάρσουν την καρδιά τους από τα πάθη και τις αμαρτίες, ώστε να γίνει νοητή φάτνη, για να σκηνώσει μέσα της ο Λυτρωτής Χριστός. Βλέπουμε καθαρά αυτή την πνευματική προοπτική, που είναι λιγότερο θορυβώδης, αλλά πολύ ουσιαστική, σε αντίθεση με το εμπορικό «πνεύμα των Χριστουγέννων» όπου δεσπόζει η βουή από τη συγκέντρωση των καταναλωτών στα πολυκαταστήματα, με τις έντονα στολισμένες βιτρίνες με τον «Άγιο Βασίλη της Σκανδιναβίας» και τις «χριστουγεννιάτικες» προσφορές των προϊόντων και υπηρεσιών, που σε κάνουν όμως να απορείς: Αλήθεια, που είναι ο Χριστός σε όλο αυτό;

Όλα αυτά τα έχουμε καυτηριάσει και σε παλαιότερα άρθρα μας, για το θέμα, γι' αυτό φέτος θα αρκεστούμε σε αυτό που μας οδηγεί η Ορθόδοξη Εκκλησία μας, να κοιτάξουμε μέσα μας, να εντοπίσουμε τα πάθη, τις αμαρτίες και τις αδυναμίες μας, να βάλουμε αρχή μετανοίας και να αναζητήσουμε το Χριστό, που και φέτος θα γεννηθεί στο Σπήλαιο της ταπεινής μας καρδιάς, αρκεί να το θέλουμε και να το επιζητούμε.

Αυτά τα Χριστούγεννα λοιπόν, ας αναζητήσουμε πάλι την ιερότητα και κατάνυξή τους. Ας αντισταθούμε σε κάθε τι που προσπαθεί να τα αλλοιώσει και διαστρέψει, είτε εκτός είτε εντός Εκκλησίας! Να μην αφήσουμε ούτε μια μέρα, που δεν θα την εκμεταλλευτούμε και αξιοποιήσουμε πνευματικά. Ας ενισχύσουμε από το υστέρημά μας, τον Έρανο Αγάπης των Ιερών Μητροπόλεων και Ενοριών, ώστε να μη μείνει κανένας αδελφός μας χωρίς τα απαραίτητα και αναγκαία.

Η ποιμαντική σε συνδυασμό με την ασκητική. Η λειτουργική σε συνδυασμό με τη λαϊκή παράδοση. Η αγάπη σε συνδυασμό με τη μετάνοια. Το τραγούδι σε συνδυασμό με τον ύμνο. Η εικόνα της Γεννήσεως σε συνδυασμό με την Ευαγγελική διήγηση, η ομορφιά σε συνδυασμό με την απλότητα και τη λιτότητα, η λαμπρότητα σε συνδυασμό με την κατάνυξη, αντιθετικές εικόνες και καταστάσεις,

που όμως συνδυάζονται, συνεργάζονται και ομονοούν, όλες αυτές τις ημέρες, της προσμονής και αναμονής, της χαράς και της ελπίδας, σε έναν κόσμο εχθρικό και αδιάφορο, προς το Χριστό και τους σύγχρονους ακολούθους του και μιμητές Του.

Κλείνοντας, αγαπητοί μας αναγνώστες και το παρόν άρθρο, θέλουμε απλά και ταπεινά να προτρέψουμε όλους όσους διαβάζουν αυτές τις γραμμές, αξίζει να γίνουμε «ποιμένες» που θα αγρυπνούν, «μάγοι» που θα αναζητούν και στο τέλος προσκυνούν, «αστέρας» και «Άγγελοι» που θα φανερώνουν και δοξολογούν.

Ευχόμαστε ο Κύριος να γεννηθεί στις καρδιές μας και να αποτελέσουμε προσωπικότητες, που θα γεννούν Χριστό στις καρδιές των άλλων ανθρώπων που μας συναναστρέφονται και ζητούν από εμάς, συνέπεια, αγάπη και ελπίδα. Ας δώσουμε στις καρδιές μας τόπο και χρόνο για Εκείνον, που ως βρέφος γεννιέται αλλά ως Θεός αποκαλύπτεται σε κάθε έναν που ειλικρινά τον πιστεύει και τον αναζητά! Αμήν!

Πρώτη δημοσίευση: εφημερίδα *Κιβωτός της Ορθοδοξίας*.